GAZETA HANDLOWA.

Nr. 11. Warszawa, dnia 4 (16) stycznia. Sobota. 1869.

Cena prenumeraty: *w Warszawie*: kwartalnie rsr. 2 kop. 70; miesięcznie kop. 70. Za odnoszenie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Numer pojedyńczy kop. 5.

Na prowincyi we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesarstwie: rocznie rsr. 9. Półrocznie rsr. 4 k. 50. kwartalnie rs. 2 k. 25.

ROK 6.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Redakcya Gazety za opłatą od wiersza drobnem pismem, lub za jego miejsce po kop. 5.

Biuro Redakcyi przy ulicy Daniłowiczowskiéj w drukarn pod Numerem 619.

TELEGRAMY GAZETY HANDLOWEJ.

Paryż, 15 stycznia. „Gaulois" pisze: Kandydatura na tron hiszpański księcia Aosta prawdopodobnie pomyślny będzie miała skutek. Książe zrzecze się praw do tronu włoskiego. „Public" pisze: Konferencya porozumiała się wczoraj co do formy i pojednawczego charakteru uchwały konferencyi; jutro uchwała podpisaną będzie.

Warszawa, dnia 16 stycznia.

Pisma półurzędowe francuzkie, dotychczas o sporze turecko-greckim wyrażające się z największem umiarkowaniem i zdające się bezwarunkowo wierzyć w pokojowe jego przez konferencyę europejską załatwienie, po oświadczeniu posła greckiego na pierwszem zebraniu konferencyi złożonem, cokolwiek mniéj wyrażają ufności, owszem przyznają, że położenie pogorszyło się. Nie wyjmując „Constitutionnela" czynią one rządowi greckiemu na wyrzuty, które ze wszech miar wydają się słusznemi, ponieważ w Atenach już w kilkanaście dni przed zebraniem konferencyi wiedziano dobrze, że mocarstwa postanowiły przyznać Grecyi tylko głos doradczy. Nie chcąc tedy pod takim warunkiem zgodzić się na konferencyę, rząd helleński mógł zawczasu uprzedzić o tem mocarstwa europejskie. Tymczasem złożył oświadczenie swoje dopiero na pierwszem zgromadzeniu, wstrzymując przez to postęp prac konferencyi. Ponieważ jednak postępowanie rządu helleńskiego musiało być uzasadnione ważnemi względami, nasuwa się zatem przypuszczenie, że z początku tak gabinet ateński jak i rządy jemu sprzyjające musiały mieć nadzieję, że im się powiedzie nakłonić resztę mocarstw do zebrania konferencyi na warunkach Grecyi więcéj korzystnych. Postawa mocarstw zachodnich a przynajmniéj Francyi musiała wtedy przypuszczenia takie usprawiedliwiać. Zajście zaś jakie miało miejsce na zebraniu konferencyi w zeszłą sobotę, dowodzi, że rachuby greckie były mylne i że Francya ostatecznie skłoniła się na stronę Turcyi, nadając tem konferencyi znaczenie przychylne widokom i wymaganiom Porty.

Do téj chwili nie mamy wiadomości, czy Grecya ustąpiła poprzestając na głosie doradczym czy nie. W każdym razie podobno postawa jéj nie wstrzyma dalszych prac konferencyi, któréj następne, to jest trzecie z kolei posiedzenie, według zapewnienia francuzkiego dziennika urzędowego odbyć się miało we czwartek. Mocarstwa zamierzają ułożyć orzeczenie w sporze turecko-greckim. Ale czy ten zamiar jednomyślnie do skutku doprowadzą, jest naszem zdaniem wielce wątpliwem. Gdyby bowiem większość mocarstw w projektowanéj deklaracyi oświadczyć miała, że Turcya postąpiła słusznie i że żądania jéj są uzasadnione, czyżby mniejszość na takie orzeczenie zgodziła się? Wnosząc z przyjęcia, jakie na pierwszem zgromadzeniu ze strony jednego z ambasadorów znalazł wniosek księcia Metternicha, dotyczący zamieszczenia w protokule nagany dla rządu greckiego, z pewnością przewidywać można, że niektóre mocarstwa w takim razie zaoponowałyby. Porozumienie wtedy mocno narażonem zostałoby. Taki sam skutek sprowadziłaby propozycya na konferencyi wniesiona, dotycząca ewentualnie odrzucenia ultimatum tureckiego.

Drogą pośrednią, nie narażającą bezpośrednio porozumienia między mocarstwami, mogłoby być pozostawienie Grecyi i Turcyi własnym siłom. Zdaje się, że rząd helleński na taki obrót rzeczy liczy. Przygotowuje się on do wojny, nie może jednak mierzyć się z siłami tureckiemi; ryzykując wojnę zaś z Portą, może to czynić w dwóch różnych widokach: albo chce klęskami na polu walki usprawiedliwić przed narodem ustępstwa, albo też liczy na pomoc, jeżeli nie zewnętrzną to przynajmniéj ze strony ruchów rewolucyjnych w granicach państwa Ottomańskiego. W istocie nic nie ręczy, czy wybuch wojny w Grecyi nie byłby hasłem do powstania w Tesalii, Epirze, Rumeli, Bulgaryi, Bośnii i Hercegowinie. Żywiołów palnych jest tam wszędzie podostatkiem. Postawa Rumunii oddawna wątpliwa, może budzić wielkie obawy. Zbroi się ona bezustannie, z Bulgaryą podtrzymuje tajne związki, nawet w Siedmiogrodzie agituje. Wypowiedzenie z jéj strony wojny Turcyi, byłoby silną na korzyść Grecyi dywersyą i pociągnęłoby za sobą wystąpienie Serbii, dążącéj do aneksyi Bośnii i Hercegowiny. Chwila byłaby korzystną tak dla Rumunii jak dla Serbii, i jeżeli co skłoni je do niekorzystania z niéj, to chyba tylko wzgląd na niezawodną interwencyę Austryi, któ ra jednak ze swéj strony pociągnęłaby za sobą wmieszanie się innych mocarstw.

Pisma półurzędowe pruskie o przebiegu konferencyi żadnych nowych nie podają szczegółów. „Nordd. All. Ztg" zaznacza, że prasa francuzka i angielska, naganiając wystąpienie p. Rangabe, nie starała się zaprzeczyć zarzutom przez niego konferencyi uczynionym; pośrednio więc organ berliński daje do zrozumienia, że owe zarzuty są słuszne. Daléj wzmiankuje on o różnicy zdań, jaka objawiła się na pierwszem zebraniu konferencyi między ambasadorami austryackim i cesarsko-rosyjskim, która to wzmianka potwierdzać się zdaje to, co o tem przedmiocie powiedział „Etendard". W końcu, co nie mniéj zdaje się być znaczącem, zapisuje „Nordd. All. Ztg" pogłoskę o przedstawieniu uczynionem Porcie ze strony rosyjskiego ambasadora w Konstantynopolu w przedmiocie blokady Syry przez Hobarta paszę. Daléj pisze tenże dziennik: „Mniemanie niektórych pism, jakoby zajście p. Rangabe pozostać miało bez żadnego wpływu na dalszy przebieg konferencyi, zdaje nam się mało usprawiedliwionem i znalazło już faktyczne zaprzeczenie w przerwie narad konferencyi, owem zajściem spowodowanéj. Nie wyklucza to jednak nadziei, że w końcu uda się mocarstwom wynaleźć sposób porozumienia.

Gdyby się wszakże to ostatnie nie powiodło, w takim razie obawiać się należy bezzwłocznego wybuchu wojny między Turcyą a Grecyą." Wyraziwszy następnie przekonanie, że Turcya z całą energią przeciwko Grecyi ma zamiar wystąpić, „Nordd. All. Ztg." sądzi, że zwycięstwo Porty nie jest tak bezwarunkowo pewném jak mniemają dzienniki anti-greckie. Zwraca ona uwagę na przytoczone powyżéj przez nas uzbrojenia Rumunii, jakkolwiek nadmienia, że wiadomości tego przedmiotu dotyczące pochodzą ze źródeł austryackich. Zapatrywanie pism angielskich mianowicie „Times'a" zgadza się z wywodem organu półurzędowego pruskiego. „Times" toż samo sądzi, że konferencya skończy się bezskutecznie z powodu postawy rządu helleńskiego.

Raport finansowy ministra Magne, pisma francuzkie oceniają w duchu pokojowym, gdyż trudno mu nadać inne znaczenie. „Temps" powiada: P. Magne utrzymuje, że pokój potrzebny jest krajowi. Ma on najzupełniejszą słuszność, ponieważ najmniejsza wojna obaliłaby chwiejną postawę jego finansowych kombinacyj.

O ile zagadkowemi były powody ostréj polemiki prasy pruskiéj przeciwko polityce hr. Beusta, o tyle nie mniéj niespodzianem i zagadkowem jest nagła przyjaźń względem Austryi, z którą wynurza się według wczorajszego telegramu „N. All. Ztg". Co ten nagły zwrot ma znaczyć? czy Austrya zrobiła Prusom jakie ustępstwa, czy przeciwnie Prusy same z własnéj woli uznały za najlepsze zbliżyć się do niéj? „Nordd. All. Ztg." oświadcza w najnowszym artykule, że polemika jéj nie była wymierzona przeciwko Austryi, lecz przeciwko polityce austryackiéj z 1868 r., która wielką krzywdę wyrządziła Prusom. „Nordd. All. Ztg." przyznaje, że polemika zaniepokoić mogła umysły

odnośnie do stosunków Austryi do Prus, oddziaływując niekorzystnie na stosunki ekonomiczne. Daliśmy, powiada ona, Austryi dowody sympatyi, a zaczepki nasze spowodowane były obrazą godności narodowéj.

Paryż, 14 stycznia. „France" ogłasza artykuł pod napisem: „Beust i Bismark", który utrzymuje, że zaczepki w rodzaju takich jak „Nordd. All. Ztg" mogą tylko utwierdzić stanowisko Beusta. Artykuł kończy: Słuszny odwet Austryi zasadza się na przywróceniu potęgi monarchii i na wzbudzeniu we wszystkich składających ją narodowościach poszanowania dla swéj niezależności, oraz interesu dla utrzymania wielkości cesarstwa. Konferencya zbierze się dziś po południu o godzinie czwartéj. Grecki poseł Rangabe nie otrzymał jeszcze nowych instrukcyj.

„Public" pisze: Wczoraj miały miejsce poufne narady członków konferencyi; wyrażano zdanie, że prace konferencyi daléj prowadzić należy pomimo nieobecności pełnomocnika greckiego. „Patrie" wzmiankuje o pogłosce stosownie do któréj w Atenach wzrastać ma wzburzenie a król przygotowuje się do wyjazdu do Nauplii na przypadek pewnych ewentualności.

Londyn, 14 stycznia. „Times" wyraża obawy, aby konferencya nie została bezskuteczną z powodu postawy Grecyi.

Konstantynopol, 31 stycznia. Obiega pogłoska, jakoby ambasador rosyjski Ignatiew zażądać miał od Porty odwołania Hobbarta paszy, który bezprawnie blokuje Syrę. Aali pasza miał odpowiedzieć, że Hobbart pasza nie Syrę, lecz parostatek „Enosis" blokuje. Flota turecka ustąpi, jeżeli Rosya weźmie na siebie odpowiedzialność za dalsze czynności „Enosisa."

(*Nordd. Allg. Ztg. Ind. Bl.*)

Telegramy Handlowe.

Szczecin, 14 stycznia. (Targ zbożowy). *Pszenica* w miejscu 62—70½; z dostawą w styczniu 68¼, na wiosnę 68¾, w maju i czerwcu 69¼. *Żyto* w miejscu 51—52; z dostawą w styczniu 51¼, na wiosnę 51¼, w maju i czerwcu 52¼.

Hamburg, 14 stycznia. (Targ zbożowy). W *pszenicy* i *życie* na dostawę interes spokojny. *Pszenica* z dostawą w styczniu za 5,400 ℔ 121, w styczniu i lutym 121. *Żyto* z dostawą w styczniu za 5,000 ℔ 88½, w kwietniu i maju 90. W *owsie* interes spokojny. *Kawy* ceny mocne, interes bardziéj ożywiony. W *cynku* spokojnie. Ceny *oleju skalnego* bardzo mocne, przy wstrzymaniu się kupujących ze sprzedażą, w miejscu 16; z dostawą w styczniu 15⅝, w sierpniu i grudniu 16; mroźne powietrze.

Amsterdam, 14 stycznia. (Targ zbożowy). Targ produktowy bez obrotów; śnieg i zimno.

Antwerpia, 14 stycznia. (Targ zbożowy). *Pszenicy* i *żyta* ceny niezmienione. (*Olej skalny*), rafinowany typowo-biały w miejscu 56; z dostawę w lutym i marcu 56.

Brema, 14 stycznia. (Oléj skalny). Standart white w miejscu 6¾—6⅔ tal. w złocie; poszukiwany.

Liverpool, 14 stycznia. (Bawełna). Obrót 15,000 bel. Ceny po większéj części wyższe.

Middling Orleans 11¾, middling amerykańska 11¼, fair Dhollerah 9¼, middling fair Dhollerach 8⅞, good middling Dhollerah 8⅝, fair Bengal 7¾, new fair Oomra 9¼, good fair Oomra —, Pernam 12, Smyrna 10, Egiptia 13, Orleans w transporcie —.

Paryż, 14 stycznia. (Wykaz bankowy). Zapasy gotówki 1,068,110,130 (mniéj o 12,122,643), portfel 619,586,363 (mniéj o 8,454,069), zaliczenia na papiery publiczne 88,538,400 (więcéj o 489,800), noty w obiegu będące 1,376,344,050 (więcéj o 4,611,800), kredyt skarbu państwa 152,566,488 (mniéj o 1,826,708), rachunki bieżące osób prywatnych 294,567,223 (mniéj o 21,355,481) fr.

Londyn, 14 stycznia. (Wykaz bankowy). Noty w obiegu będące 24,125,360 (więcéj o 100,865), zapasy gotówki 18,608,324 (mniéj o 11,037), rezerwa banknotów 8,408,750 (mniéj o 3,805) funtów sterlingów.

(*W. T. B., T. B. f. N. D*).

Warszawa, 16 stycznia (Sprawozdanie tygodniowe o zbożu i produktach).

Targi zagraniczne w ubiegłym tygodniu zachowały charakter mniéj spokojny, a oddawna trwająca bezczynność i w ubiegłym tygodniu na targu londyńskim, gdzie pszenicę tylko po niższych cenach zbyć było można, dalsze postępy czyniła.

Ceny *żyta* na targu londyńskim od zeszłego tygodnia się nie zmieniły, obroty miejscowe są mało znaczne; cokolwiek więcéj życia jest w interesie terminowym, przy drobnych jednak fluktuacyach ceny są niezmienne.

Targ gdański podlegał powyższym wpływom, tendencya pomimo licznych tylko dowozów osłabła, i przy braku chęci kupna ceny pszenicy nie mogły się utrzymać, obniżywszy się w stosunku cen sobotnich o 5—10 guldenów; ceny zaś żyta pozostały niezmienione.

Na targu naszym dowozy *pszenicy* były tylko średnie, a przy dość dobréj chęci kupna ceny gatunków przednich podniosły się o 15 kop. Płacono za gatunki przednie i wyborowe po rs. 6 kop. 90—rs. 7 kop. 12½, za średnią dobrą rs. 6 kop. 45—rs. 6 kop. 60, za poślednią rs. 6 kop. 30 do rs. 6 kop. 45; za ordynaryjną rs. 5 kop. 50—rs. 6. Kupowano wiele tak dla Cesarstwa jak i na potrzebę konsumcyjną.

Żyta dowozy były również średnie, ceny przez cały tydzień trzymały się na stanowisku zeszłotygodniowem, w końcu zaś tygodnia obniżyły się o 7½ kop.; płacono rs. 5—rs. 5 kop. 17½.

Jęczmienia ceny obniżyły się o 15 kop. na korcu. Piwowarzy nasi z powodu braku lodu, zmuszeni są ograniczyć swoją produkcyę, i to wpływa na wstrzymanie zakupów z ich strony. Kupiono wprawdzie do Cesarstwa, lecz tylko po niższych cenach.

Owsa ceny nie zmienione, usposobienie dla tego ziarna jest silne, płacono rs. 2 kop. 85 do rs. 3 za korzec.

Grochu ceny spadły, płacono za polny rs. 4 kop. 20 do rs. 5 kop. 25, za cukrowy rs. 5 kop. 70 do rs. 6.

Okowita. Panuje powszechne mniemanie, iż ceny produktu tego się podniosą, posiadacze trzymają przeto ceny wyżéj, płacono w ubiegłym tygodniu o 1½ kop. wyżéj cen zeszłotygodniowych.

Cukier. Obroty w tym produkcie były tylko małoznaczne po cenach nie zmienionych zeszłotygodniowych; płacono za Hermanów, Guzów, Ostrów, Sanniki i Oryszew po rs. 4 k. 10 do rs. 4 kop. 12½. za Łyszkowice rs. 4 kop. 05—rs. 4 kop. 07½. Za Walentynów, Dobrzelin, Elżbietów, Majerhoff 4 rs. i wyżéj, za Konstancyą i Leonów po 4 rs. Za Leśmierz i Model po rs. 3 kop. 90.

W mączce ruch był bardzo ożywiony, zakupiono do Cesarstwa przeszło 10,000 pudów, po cenie rs. 3 kop. 37½ za kamień 24 ℔.

Korrespondencye Gazety Handlowéj.

Lipsk, 11 stycznia. Jarmark. (II) Z powodu łagodnéj zimy, oraz że w ogóle sezon obecny nie jest korzystnym dla zbytu towarów zimowych, ograniczył się obrót tylko na towary lżejsze. Nie robiono sobie wprawdzie illuzyj co do przybycia licznych na ten towar kupców, rezultat jednak przeszedł oczekiwania. Przybyli kupcy z Holandyi, z północnych i południowych Niemiec, i ci poczynili dość znaczne zakupy; ceny jednak były niższe gdyż konjunktura cen wełny była niekorzystną. Kupcy holenderscy nabyli głównie sukna i materye czarne; materye jednak pstre, lekkie wiosenne, których były gustowne wzory, miały również słaby odbyt.

STUDYA EKONOMICZNO-SKARBOWE.

PRZEZ

Artura Markusfeld.

WSTĘP.

O Podatkach w ogólności.

(Dalszy ciąg—patrz Nr. 10).

Tak postawiony podział podatków, ugruntowany na ekonomicznych siłach, najlepiej rozwiązuje kwestyę jednostronnego zapatrywania się na zasadność i sprawiedliwość bezwzględną bezpośrednich lub pośrednich podatków. Opierając podatki na siłach ekonomicznych narodów widzimy, że są one w zupełnéj zależności od stanu bogactwa narodowego, rozwoju potrzeb i wykształcenia w narodzie, w błędzie są więc ci co szukają absolutnie dobrego państwa. Podatki jak wszystko na tym świecie podlegają zmianie, wynikają one z potrzeb państwa; a te znowu są zależne od społecznego ustroju i cywilizacyi narodu.

Chcieć koniecznie dowodzić, że podatki bezpośrednie są jedynie dobre i sprawiedliwe, zaś pośrednie absolutnie złe i przeciwnie, jest to samo co dowodzić, że produkcya sama jest doskonałą, spożycie zaś szkodliwe lub odwrotnie. Są one z sobą w ciągłym związku; bez spożycia nie byłoby produkcyi i odwrotnie; cała zaś sztuka na tem zależy, by istniała harmonia między produkcyą a spożyciem. Każdy rodzaj produkcyi i spożycia jest dobry jeśli tylko polega na racyonalnych zasadach i jest w harmonii z duchem czasu, ustrojem społecznym, stanem ekonomicznym narodu; jeśli odpowiada moralnym celom społeczeństwa i dąży do zaspokojenia prawdziwych potrzeb narodu. Sztuka finansowa nie na tém polega, aby najwięcéj zbierać i najwięcéj wydawać, lecz tyle tylko żądać i tyle wymagać, ile wymagają istotne potrzeby. Nauka zaś daje normy, które sztuka zastosowywać powinna.

Rozmaite rodzaje podatków wyradzają się z potrzebami państwa i często znikają, ustępując miejsca innym harmonizującym z nowym ustrojem społecznym i ekonomicznym.

Dla tego to uważamy za bezzasadne i bez celu usprawiedliwianie doskonałości absolutnéj tych lub owych rodzai podatków. Zadaniem nauki skarbowości jest badanie i rozstrzyganie: czy te lub owe podatki wynikają z prawdziwych potrzeb państwa, czy są zgodne z duchem czasu i cywilizacyi narodu, czy ciążą równo na ekonomicznych siłach i o ile osiągają zamierzone cele.

Powiedzieliśmy, że dochody państwa ciążą na siłach ekonomicznych narodu, niepodobna więc tu pominąć kwestyi równości i miary ciężarów podatkowych. Zadanie nauki skarbowości widocznie i w tém leżyć musi, aby żadnych niesprawiedliwych podatków nie nakładać, lecz ciężar podatkowy rozumnie i stosunkowo na wszystkie części składowe bogactwa narodowego rozkładać. Łatwo by było to zadanie rozwiązać, gdybyśmy mieli miarę do sprawdzania i oceniania ciężarów podatkowych, dla tego to kwestya równości, dotykalnie się łączy z kwestyą miary podatków.

1) Jeśli przypuścimy, że tą miarą jest *człowiek*, to gdyby podatek absolutnie równo był rozkładany na wszystkich, czyby równość ciężarów podatkowych osiągniętą była? Wtedy tylko byłaby osiągniętą gdyby wszyscy ludzie równo zamożni byli, lecz że tak nie jest, przeto taki podatek byłby nadzwyczaj niesprawiedliwy, zbyt uciążliwy dla biednych, i nieznaczący dla bogatych.

2) Gdybyśmy znowu wzięli za miarę ciężaru podatków *majątek* pojedyńczych obywateli, tak aby podatek był rozkładanym w stosunku ilości dóbr posiadanych, to i wówczas opodatkowanie nie ciążyłoby równo na wszystkich, gdyż majątek jest mniéj, lub więcéj produkcyjnym, a czasem i wcale nieprodukcyjny. Tak np. gdy kupiec 5, 6 i 7 razy rocznie może obrócić swym kapitałem i do 100 % mieć może dochodu, ten sam kapital użyty w rolnictwie zaledwie 5 % przynosi, park pałac, galerya obrazów i t. p. żadnego dochodu nie dają.

3) Lepiéj może byłoby przyjąć za miarę podatków *dochód*, lecz dochód dla rozmaitych ludzi ma rozmaitą wartość i znaczenie, dochód warunkuje się potrzebami, a potrzeby, składem rodziny, powołaniem; wykształceniem, stanowiskiem społeczném ([1]). Jednostajny podatek nałożony stosunkowo na dochód może mieć ten skutek, że jeden opłacałby go z zaoszczędzonego kapitału, osłabiając ekonomiczną siłę narodu; inny z bardzo małej części przewyżki nad potrzeby, padałby on częściéj na zabiegłego i pracowitego, aniżeli na niezdolngo i próżniaka.

4) Proponowano więc opodatkowanie tylko przewyżki dochodu nad potrzeby konieczne jak w Anglii; lecz te potrzeby konieczne, w rzeczywistości są względne, a naznaczenie każdemu jego rzeczywistych potrzeb jest niemożebném.

(Dokończenie nastąpi).

Kronika wiadomości krajowych i zagranicznych.

P. *Rud. Hollenfreund* z Łodzi zawiadamia okólnikiem handlowym, iż pan *Richard Meyerhoff* z dniem 1 stycznia r. b. jako wspólnik do jego:

Interessu *Komissowo-Spedycyjno-Inkassowego* oraz *towarowego* wstępuje i takowy pod firmą

Hollenfreund & Meyerhoff

prowadzić będzie.

([1]) Tłomacz artykułn *Fontanay* „O zasadach podatkowania“ (w Journal des Economistes Mai 1864) rozróżnia bardzo trafnie w tym względzie dochód i przychód i powlada; „łatwo spostrzedz, że prawie cała klassa żyjąca z zarobków i większa część małych właścicieli i procederzystów nie ma d.choau“ str. 13.

— Okólnikiem handlowym z d. 1 (13) stycznia zawiadamiają pp. Jan hr. Ledóchowski i Aleksander Buszman, iż z dniem powyższym otworzyli w mieście tutejszém

Dom Spedycyjno-Komissowy

który pod firmą: ***Hr. Ledóchowski & Buszman***

prowadzić będą.

— Ruch na niedawno do użytku oddanej Kursko-Kijowskiéj drodze żelaznéj wstrzymany został.

— *Czas trwania podróży okolo ziemi.* Kiedy wielka koléj żelazna mająca połączyć Nowy York z St. Francisco publicznemu użytkowi będzie oddaną, natedy miłośnikom wielkich podróży możebném będzie odbyć podróż na około ziemi w ciągu nie więcéj jak $2\frac{1}{2}$ miesiąca. Odpłynąwszy np. z jakiegokolwiek portu środkowéj Europy, potrzeba będzie dni 12, by dostać się do Nowego Yorku; 7 dni do St. Francisco; około 20 dni, ztąd do Hong-Kong w Chinach; ok. 32 dni ztąd do Suez; i około 6 dni by wrócić do punktu, z którego się wyszło.

— *Tunel pod Mont-Cenis.* Po koniec listopada r. z. przestrzeń wykopana tego olbrzymiego tunelu wynosiła po stronie południowéj 8,842,60 metrów, po stronie północnéj 3,631.50 met. Z całéj zatem długości tunelu (15,851.50 met. pozostaje jeszcze do przerżnięcia 3,377.40 metrów, tak, że prawdopodobnie w ciągu r. b. roboty będą zupełnie ukończone, a podziemne przejście do publicznego użytku oddane.

— *Wywóz zboża z Austryi.* Rząd włoski poczynił w ostatnim tygodniu w Austryi nader znaczne pokupy pszenicy, których transport już się rozpoczął. O kupnie partyi 60,000 cetn. 83—84 ℔ z dostawą po koniec marca, otrzymujemy dziś wiadomość. Rząd włoski, dostarcza oprócz worków, także potrzebnych do przewozu wagonów do południowéj kolei od Budy do Tryestu. I dla Anglii poczyniono w ostatnich dniach znaczne zamówienia na kukurydzę. Większe partye mają być po koniec marca dostawione do Sisek.

OGŁOSZENIA.

Dyrekcya Drogi Żelaznéj Warszawsko-Wiedeńskiéj.

Saul Chaimsohn, kupiec z miasta Brody w Cesarstwie austryackiem, podał: że trzydzieści trzy akcye drogi żel. Warszawsko-Wiedeńskiéj, po rs. sto każda, mianowicie Nra: 58500, 58501, 58502, 58503, 65542, 65543, 65544, 81163, 81868, 81869, 81870, 82426, 82427, 82428, 85035 85036, 85037, 90501, 90502, 90503, 80504, 90505, 90506, 90507, 90508, 90509, 90510, 90511, 90512, 90513, 90514, 90515, i 96218, wraz z należącemi do nich talonami i kuponami skradzione mu zostały. Następnie tenże Chaimsohn, stosownie do art. 17 ustawy Towarzystwa drogi żel. Warszawsko Wiedeńskiej uzyskał wyrok Trybunału Handlowego w Warszawie w d. 27 października (10 listopada) 1868 r. zapadły, uznający go za właściciela akcyi zagubionych i upoważniający Towarzystwo drogi żelaznéj do wydania w ich miejsce duplikatów, za złożeniem kaucyi, przez lat trzy w depozycie Towarzystwa zachować się mającéj.

Dyrekcya podaje o tém do wiadomości publicznéj, iżby osoby roszczące jakie prawa do powyższych akcyj, stosownie do ustawy Towarzystwa, przed upływem lat trzech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, z właściwemi dowodami, do Dyrekcyi się zgłosiły; po upływie bowiem tego czasu, kaucya komu należy zwróconą zostanie i wszelkie reklamacye bez skutku pozostaną.

Warszawa d. 5 stycznia 1869 r.

(Nr. 29). (D. W.)

Syndycy Massy Upadłości Arnolda Frejman kupca, w Warszawie.

Podają do publicznéj wiadomości, że na podstawie upoważnienia Sędziego Komisarza tejże massy pod d. 2 (14) stycznia 1869 roku wydanego, sprzedawane będą przez publiczną licytacyę ró żne towary i ruchomości do upadłego kupca Frejmana należące, mianowicie cukier, kawa, ryż i inne kolonialne towary w domu pod Nr 1812 przy ulicy Franciszkańskiéj, oraz w mieszkaniu tegoż pod Nr 2176, a wreszcie na składzie w wozowni pod Nr 1798/9 znajdujące się, poczynając od dnia 13 (25) stycznia 1869 r. zawsze od godziny 4 z południa, a to za gotowe pieniądze zaraz płacić się mające.

Grzymski Patron.
Juliusz Bruk.

(Nr 26) (D. W.)

Dyrekcya Dróg Żelaznych

Warszawsko-Wiedenskiéj i Warszawsko-Bydgoskiéj.

Talony wraz z kuponami od r. 1868 do 1876 włącznie, od sturublowych akcyj Drogi Żelaznéj Warszawsko-Wiedeńskiéj Nr 61164, 80829 i 90141 oznaczonych, do Henryka Lenck z Berlina należących zaginęły; ostrzega się, iżby nikt takowych nie nabywał, gdyż odpowiednie kroki do umorzenia tychże poczynione już zostały.

Warszawa, d. 9 stycznia 1869 r.

(Nr 30) (D. W.)

Kursa telegraficzne.

(Ajencyi Rudolfa Okręt).

Petersburg, dnia 15 stycznia.	z dnia 15 za rubel srebrny			z dnia 11 za rubel srebrny		
Weksle na Londyn 3 mies.	—	$32\frac{25}{32}$	$32\frac{13}{16}$	—	$32\frac{13}{32}$	$32\frac{7}{8}$
ditto „ Hamburg 3 „	—	—	$29\frac{9}{16}$	—	—	$29\frac{5}{8}$
ditto „ Amsterdam 3 „	—	—	164	—	—	164
ditto „ Paryż 3 „	—	—	344	—	—	344
ditto Berlin 15 dni za 100 R.	—	—	—	—	—	—
5ta Pożyczka Stieglitza	—	—	—	—	—	—
6ta „ „	—	—	—	—	—	—
7ma „ Rotschilda	—	—	—	—	—	—
Nowa Pożycz. Premio. z r. 1864	—	—	$137\frac{1}{8}$	—	—	138
„ „ 1866	—	—	136	—	—	$135\frac{1}{2}$
5% Bilety Bank. 1e—, 2e.	—	—	88	—	—	$87\frac{3}{8}$
Akcye Wielkiego Towrz. dróg żela.	—	—	$120\frac{1}{4}$	—	—	$120\frac{1}{4}$
Obligacye „ „ „		—	$85\frac{1}{2}$	—	—	—
Akcye dr. żel. Warsz. Terespolskiéj	—	—	94	—	—	94
6% Metaliki	—	—	—	—	—	—
4% „ Kupon z Lutego	—	—	—	—	—	—
„ „ z Sierpnia	—	—	—	—	—	—
Imperyały 602			—			
Dyskonto 6%			—			

Kursa Giełdy Warszawskiéj.

	dnia 16 żąda.	dnia 16 płacono	z d. 15 płacono
Monety i Banknoty.			
Półimperiał .... Rs.	—	—	6.2
Napoleondor .... „	—	—	—
Dukat ważny .... „	—	—	$3.42\frac{1}{2}$
Rubel srebrny .... „	—	—	—
Talar pruski .... (—%) „	—	—	$109\frac{1}{2}$
Gulden austryacki.. (—%) „	—	—	62
Papiery publiczne.			
Listy zastawne 100 rs. 1-a ser.	84.25	83.92	83.92
Listy zastawne 100 rs. 2-a ser.	78 75	78.50	78.50
4% Listy likwidacyjne . .. „	67.75	67.25	67.17
Obligi Towarz. Kre. Z. za 100 Rs.	99.50	—	—
Obligi skarbowe rs. 100 ... „	—	—	—
„ cząstkowe złp. 500.. „	—	—	101.50
Certyfi. ban. A złp. 300 ... „	—	—	50.75
„ „ B 200 op. kup. „	—	—	32.75
„ „ ditto bez pro.. „	—	—	26.50
Akcye kol. żel. W. W.%.. „	63	62	62.
3% oblig. W. W. 500 tr... „	—	—	—
Akcye kol żel. W. B...... „	67.33	66.66	66.
Akcye Żeg. Par. rs. 100 ... „	—	—	—
Bilety skarb. 100 rs....... „	—	—	—
Cert. kom. likw 100 rs.... „	—	—	—
5% bil. Pań. 100 rs. op. kup. „	—	—	—
4% metal. za sier. (za 100 rs. ...) „	—	100.75	100.75
ditto za luty (za 100 rs. %.) „	—	101.	101.
5-ta pożyczka (za 100 rs. ...) „	—	—	—
6-ta „ (za 100 rs. ...) „	—	—	—
Akcye wielkiéj kompanii	—	—	—
kolet żel. za 125 rs .... „	—	—	118.75
$4\frac{1}{2}$% obl. dtto 2000 f. 500 „	—	—	—
Nowa poży. ros. 5% zr. 1864 „	137	136.	—
„ „ „ „ z r. 1066 „	137.	136.	136
5% Akc. k. żel. W. Teres lib „	—	—	94
Oblig. ditto ditto .. „	—	—	—
5% „ Fabr. Łodzkie ... „	—	85	85
Weksle.			
Berlin 100 t. 2 m. ($120\frac{1}{2}$ 120) „	108.30	108.	108.15
ditto krótki (120 $119\frac{5}{6}$) „	108.	107.85	108.
Gdańsk dtto dto ($139\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$) „	—	—	—
Moskwa 100 rs. 1 mies.... „	99	7895	—
Petersburg 100 rs. krótki „	—	—	—
ditto 1 mies.......... „	99.17	99.	99
Wiedeń 150 fl. 2m. (102 —) „	91.80	—	—
Hamburg 300 Bmk. ditto .. „	—	—	163.50
Londyn 1 ft. st. 3 mies.... „	7.37	—	—
Paryż 300 ir. 2 mies..... „	87.90	—	—

Wartość kuponu: List. zast. $26\frac{2}{3}$. L. likw. $51\frac{1}{9}$ Obl. sk. $117\frac{7}{9}$. Poż. prem. 1 em. $4\frac{2}{9}$, 2 em. $170\frac{7}{9}$.

Kursa walut zagranicz. dziś słabsze, obroty w wexlach mniéj niż średnie. W pap. pub. nie było transakcyi.

Kursa telegraficzne.

(Ajencyi Rudolfa Okręt)

Berlin, dnia 15 stycznia.	z d. 15	z d. 14
Bilety Banku Rossyjskiego dto	$82\frac{7}{8}$	$82\frac{7}{8}$
Wexle na Warszawę z tet. kr. dto	$82\frac{3}{4}$	$82\frac{3}{4}$
dto „ Petersburg 3 tyg. za 100 rr.	92	92
dto „ „ 3 mies. dto	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{3}{4}$
dto „ Londyn 3 mies. za 1 f. st.	—	$6.23\frac{1}{8}$
dto „ Paryż 2 „ 300 fr.	—	$80\frac{5}{6}$
dto „ Hamb. 2 „ za 300 bmk.	—	$150\frac{1}{4}$
dto „ Wiedeń 2 „ za 150 złr.	$84\frac{3}{4}$	$83\frac{3}{8}$
Listy zastawne 4% ... za 90 rs.	65	65
Listy likwidacyjne	$56\frac{1}{8}$	$56\frac{1}{8}$
Obligacye skarbowe 4% .. dto	$66\frac{3}{8}$	$66\frac{1}{2}$
Koleje Rosyjskie po 125 rs. za 93 rs.	$82\frac{1}{4}$	$82\frac{1}{8}$
Akcye Drogi Żel. Terespolskiej...	—	—
Obligacye Drogi Żel Terespolskiéj	$76\frac{3}{4}$	$76\frac{7}{8}$
Akcye Drogi Żel. Warsz.-Wied ..	$57\frac{1}{2}$	$57\frac{1}{2}$
Akcye Drogi Żel. Warsz.-Bydg ...	—	62
1-sza pożyczka premiowa z r. 1864	$118\frac{1}{2}$	—
2-ga „ „ z r. 1866	$116\frac{1}{4}$	$116\frac{3}{8}$
Żyto na targu .. (za wispel z 2000 f. cel. czyli 2442 fut. ros. w jesien)	53	53
dto „ dostawę.	$52\frac{7}{8}$	$52\frac{1}{2}$
Dyskonto. 4%		
Wiedeń.		
Wexle na Londyn	120.20	120.20
„ „ Hamburg.	88.60	88.60
„ „ Paryż	47.70	47.80
Pożyczka Narodowa	65.	65.
5-proc. Metaliki	60.20	60.
Akcye Banku Kredytowego	250.50	248 20
Dyskonto.. .... 4%		
Paryż.		
Renta 3%	70.10	69.80
Renta włoska........	54.40	53.90
Akcye Kredytu Ruchomego	280.	273
Dyskonto .... $2\frac{1}{2}$%		
Londyn.		
3% Papiery (Consols)	$92\frac{3}{4}$	$92\frac{5}{8}$
Dyskonto...... 3%		

Targ zbożowy. Interes spokojny, $1\frac{1}{2}$ sz. niżéj

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą dnia 15 stycznia stóp 3 cali 6.
Mróz.

Poczty odchodzące:

Codziennie: *Omnibusy*, do Lublina o 6 pp.; do Radomia o 10 r. i 9 w.; do Nowo-Gieorgiewska (fortecy) o 4 pp.: do Sochaczewa o 6 w.—*Karety*: do Lublina o 1 pp po Łomży i Suwałk o 2 pp.; do Radomia i Kielc o 6 m. 3 p.; oprócz tego wyprawianą zostaje:

W Poniedziałek. *Wózkowa*: do Piaseczna o 12 w południe

Warszawa, dnia 4 (16) stycznia 1869 r.—Za pozwoleniem cenzury Rządowej.— w Drukarni Gazety Polskiéj.— Rodaktor **Rudolf Okręt**